

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Egybeforradás.

Pécs, 1899. december 5.

Mikor a nemzeti párt bevonult a kormánypart egyedül üdvözítő kebelébe, azt hirdette, hogy ezt politikai programjának sértetlen föntartásával tette s büszkén utalt arra az óriási különbségre, amely az ő bevonulása s a hirhedt Tisza-féle fuzió között mutatkozik. Tisza addigi elveinek nyílt szegre akasztása mellett vonult be a Lloyd-klubba, Apponyi és társai ellenben azért szüntették meg külön pártállásukat, mert az új kormányrendszer az ő politikai programjuk megvalósítását tűzte ki célul.

Természetes dolog, hogy a fuziónak ilyen színben való föltüntetése mellett a pártgyűlés csak külsőleg, ugyszólván mechanikailag mehetett végbe, mert hiszen a kormánypart régi tagjai is azt hirdették, hogy régi programjukból nem engedtek egy hajszálnyit sem s így a párt régi és új tagjai között fönmaradt a régi antagonizmus, mely annál veszedelmesebb volt, mert a szívek mélyébe kellett fojtani, a honnét csak elvéve tört ki egy fölvillanó sugara, megvilágítva azt a sötét örvényt, amely a féltékenykedő feleket egymástól elválasztja.

Természetellenes volt az egész új pártalakulás, amely csak úgy nyerhetett volna természetes kiforrást, hogy azok, akiknek

legyőzött voltát mindenki ismerte, levonták volna bukásuk konzekvenciáját s új pártot alakítva, kivonultak volna a régi pártból. De a magyar parlamenti élet már régen nélkülözi azt az egészséges erőt, amely elvek szerint csoportosítja a pártokat; személyek kultusza s az önző egyéni érdek azok a mozgató erők, amelyek itt az embereket egyesítik vagy szétválasztják.

A kormánypartnak régi érdekes csoportja tehát a kivonulás helyett lesbe állott s várta az alkalmat, amely próbára tegye az idealista jövevényeket s amely elvitázhatlanul kimutassa, hogy a nemzetipárt programjának a kormánypart kebelében való megvalósítása nem egyéb üres frázisnál, mert ott maradt minden a régiben s nem a régi tagok alkalmazkodnak az új irányhoz, hanem a jövevények kénytelenek átalakulni olyan tizenhárom próbás mame-lukokká, mint a milyenek ők maguk.

Bizakodtak abban, hogy a volt nemzeti pártiak ezt a próbát nem fogják kiállani s vagy kivonulnak ismét a kormányparti akolból, vagy mint renitens forradalmárok elvesztik befolyásukat a pártban s ismét a régi gárda veszi át a vezetést.

Ebben a reménykedésükben azonban alaposan csalatkoztak, mert a jövevények olyan fényesen állották ki a mamelukság próbáit, mintha ősidőktől fogva szívnák a Lloyd-klub előkelő légkörét. Alig hangzott

el az új kormányelnök ajkairól a jog, törvény és igazság hangzatos jelszava, rögtön arcul ütötték a jog, törvény és igazság eszményét azzal, hogy az adóhátralékok után késedelmi kamat fizetési kötelezettséget sóztak az adózók nyakába az exlex idejére, tehát oly időre is, a mikor az adók jog, törvény és igazság szerint még esedékesek sem voltak.

Ez azonban csekélység volt ahhoz képest, amit a nemzetipárt elkövetett a kiegyezésnek egyoldalú rendelkezéssel való törvénybe iktatásával. Apponyi és Horánszky annak idején oly ökesszóló érveléssel fejtették ki, hogy a gazdasági kiegyezés kérdését véglegesen csak a 14. §. kizárásával, csupán az osztrák parlament hozzájárulásával szabad rendezni, mikép a sarokba szorított Bánffy is el kellett fogadnia ezt a nézetet; s ime alig, hogy Bánffy emiatt megbukott, Apponyi és társai minden skrupulus nélkül megszavazták Széll Kálmánnak az egyoldalú rendelkezést s a 14. §. alkalmazását a kiegyezésre egyenesen kikötötték Ausztriától.

Jött aztán a Hentzi-szobor fölavatásának botránya, amely mikor még csak jövendőbeli tervként kísértett a képviselőházban, Horánszky valóságos parlamenti forradalmat szított ellene, s mikor tényleg végbement, még pedig a tervezettnél is arepiritőbb módon: akkor Horánszky volt az, aki volt párthivei helyeslése mellett

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A színész társasága.

A vasárnap déli korzón sok szép leányszem és a leányszemekben fényes őszi napsugár csillogott. Természetes, hogy barátom és én részt kértünk magunknak mindkét csillogásból; az elsőből meleget a másodikból fényt.

Mindkettőből kijutott.

Az első fordulónál egy mosolygó hölgygel találkoztunk, a ki melegen csillogtatta tekintetét Aladár barátom (nevezük így), a ki az őt megillető napsugarak hatása alatt szintén mosolyogni látszott.

— Tehát már ismeritek egymást? kérdém fürkésző tekintettel.

— Óh igen, az este kerültünk össze a színház előcsarnokában és első kísérletre elfogadta a bemutatkozásomat.

A második fordulónál dámánk majd elnyelte mosolyával Aladár barátomat.

— Eredj, mondám a hölgy iránt fakadt részvétellel, eredj és ragadd meg az alkalmat. Sétálj vele!

— Csak nem fogom magam kompromittálni, én, az ismert színész azzal, hogy országvilág szemeláttára itt a korzón e hölgygyel sétálok. Különben is az a nő, ki ilyen köny-

nyü győzelmet ígér, nem érdemes az ostromra.

Szegény nők! — gondolám — be furcsa szerepet juttatott nektek a világ-egyetem rendezője. Ha sokáig ellenálltok, megretírálnak a férfiak, ha odaadók vagytok, nem kellett.

Megvettem Aladár színész urat.

Másnap este már egyedül sétáltam és unatkozva, a bájos nem hol eme, hol ama képviselőjét kísérgettem.

Nem szokásom a hallgatóság, de csupa véletlenségből mégis föltauja valék egy érdekes beszéd-töredéknek.

Két hölgy folytatta, kik — öltözetük után ítélve — igen jó társasághoz tartozhattak.

— Ma láttam őt az utcán — szólt a csinosabb — de mondhatom nappal még mutatósabb, mint a színpadi villanyvilágítás mellett. Az összes gavallérimért oda adnám, ha egyszer beszélhetnék vele.

— Ugyan: csak nem vagy szerelmes belé?

— Az épen nem, de szeretném társaságomban látni.

— Egyszerű dolog! Hivásd meg az öreggeddel! Nincs abban semmi feltűnő.

— Mit gondolsz? Csak nem fogom magam kompromittálni, hogy egy színésszel hozzak kapcsolatba a nevemet, a ki talán a déli korzón is országvilág szemeláttára hozzám csatlakoznék.

Ezuttal a kihallgatott nőt vetelem meg és Aladár barátommal kibékültem.

Ugyannyira, hogy egy délután együtt mentünk el egy családhoz, a hol már előre tudták, hogy jönni fogunk, tehát másokat is meghívtak. A fogadtatásnál nyilvánvaló lett, hogy érdekes vendégek vagyunk.

Színészek! Olyan emberek, a kik este lámpavilágnál bizonyos díj lefizetése ellenében grimaszokat csinálnak, táncolnak, fölöltöznek mindenféle figurának, hogy megnevetessenek, vagy megrikkassanak. Érdekes vendégek!

A kisasszonyok, a fivérek, a mama, meg a papa pompásan mulattak rajtunk, pedig egyebet se tettünk, csak a hozzánk intézett kérdésekre feleltünk.

A mama: Mikor adják megint Hoffmann meséit? Nagy darab ugy-e? (Bizony, jó nagy darab volt ez a mama!)

A papa: Mennyi fizetése van a hősszerelmesnek?

— Kétezeröttszázötvenöt forint és harminchárom krajcár.

— Jesszus! Az szép! mondták rá kórusban.

Cilike: Bácsi kérem, ugy-e igazi tengei van a »Bibliás asszony«-ban?

— Nem Cilike az festve van.

— Ugyan ne bolondítson el a bácsi, hiszen uszáltak is benne az emberek.

A fivér: (halkan) Ugy-e kérem a bari-

védelmére kelt a nemzet ez arculütésének s azt jóakaratu simogatásnak igyekezett föltüntetni.

Mindezek a dolgok ugyan bőséges bizonyítékai voltak annak, hogy a nemzeti-párt csak teljes kapituláció árán juthatott be a kormánypártba, de volt még egy kemény dió s a régi gárda reménye abban koncentráldott, hogy ebbe fog beletörni az Apponyiék foga. Ez a dió pedig a kvóta-emelés volt.

A nemzeti pártnak egyik leghatalmasabb agitacionális fegyvere volt a Bánffy-kormány és pártja ellen egy választásnál, mint a parlamentben a Bánffy által megígért kvótaemelés ellenzése; nem látszott tehát valószínűnek az, hogy ebben a kérdésben, mely programjuknak egyik leglényegesebb gyakorlati és valóban zsebbevágó pontja volt, cserben hagyják álláspontjukat, cserben hagyják a saját választóikat, akik éppen ebben a pontban bizakodva lelkesedtek értük.

Mig ez a kérdés eldöntve nem volt, addig még mindig ott tátongott az az örvény, amely az emelést ellenző volt nemzetipártiakat a kvótaemelő Bánffy-gárdától elválasztotta. Nos, a nemzetipártiak most ezt az örvényt is áthidalták, beállottak ők is lelkes kvótaemelőkké; nincs tehát már különbség régi és új tagok közt a Lloyd-klubban, egybeforrtak valamenynyien a kormányképességnek abban az egyedüli kriteriumában, hogy aki Magyarországon aktív politikus akar lenni, annak föltétlenül teljesítenie kell a bécsi parancsot, s a kormányképesség annál magasabb fokban válik osztályrészüké, minél inkább ellenkeznek a teljesített bécsi parancsok Magyarországra érdekeivel.

tonista szerelmes az egyik primadonnába? Tegnap együtt láttam őket a színészbejáratnál.

— Nem kérem, azok nem szerelmesek egymásba, mert házastársak. Különbben is a színészek egyáltalában nem szerelmesek.

A színészek csak a színpadon játszó szerelmet, ha olyan természetű a szerepük. (Ezt Aladár barátom magyarázta, ki e bevezetéssel általános figyelem tárgya lett.)

A színész árucikke a szerelem — folytatá ő — és az a célja vele, hogy a színpadon minél inkább érvényesítse. Most már tessék kérem elképzelni, ha a színész valóban is szerelmes lenne, úgy venné ki magát, mintha a cukrász megenné a saját süteményeit.

Mindenki meg volt elégedve a magyarázattal, sőt olyan is volt, a ki nevetett és pokoli ötletnek nevezte Aladár barátom szavait.

A házikisasszony azoufelül még azt is odasugta a barátnője fülébe:

— Ugy-e jól el lehet mulatni ezekkel a színészekkel?

Ezalatt én arra gondoltam, hogy milyen furcsa lenne most, ha azt a kérdést intézném a fivérhez, hogy milyen papirost használ az irodában, vagy ha a mamát megkértem volna, hogy beszélje el apróra a mákos guba, vagy a cseh pimasz készítését és árulja el, hogy mikor lesz a nagy mosás?

De időm se volt már rá, mert Aladár a távozást indítványozta. A házikisasszony ellenállt e kísérletnek.

— Hiszen — ugymond — még egy kis monologot sem élvezhettünk önöktől.

— Monologot? ijedezett Aladár, de aztán ismét udvarias mosolygra erőltetve magát, hozzá tette:

— Talán majd legközelebb! (ha fagy!)

Apponyi-Mahomed, aki váltig hirdette, hogy a hegy jött ő hozzá, tisztán ezért ment a hegyhez, nem pedig azért, amit nyílt levelében hangoztatott. Mert hát miben változott meg a rendszer, ha az új kormány keresztülvinni tartozik azt, amit a Bánffy-kormány keresztülvinni szándékozott s a miért annak buknia kellett?

Aztán miből meríti Apponyi azt a biztos reménykedést, hogy a fölemelt kvóta lesz az a varázsszó, a mely az osztrák parlament háborgó hullámaait lecsendesíteni s az ellenünk való lángoló gyűlölséget idilli ölekezéssé változtatni fogja, a melyből megszületik a mindkét részről parlamenti törvénnyel megszavazott kiegyezés? Az osztrák parlamenti viszonyok a legcékélyebb kilátást sem nyújtják arra, hogy a Reichsrath, ha a korona személyes beavatkozása mellett a 3%-os kvótaemelést el is fogadja, megszavazza a kiegyezési törvények egész komplexumát is.

Az az okoskodás pedig, hogy az igazságtalan kvótaemelést meg kell szavazni ennek a kormánynak, mert ha ellenkezésünkkel ezt megbuktatjuk, jön utána egy másik, mely a kvótát is emeli, de egyéb tekintetben is rosszabb lesz, nagyon hasonlít ahhoz az elvhez, hogy lopjuk el az őrizetlen jószágot mi, mert ha ezt nem tesszük, jön egy másik, aki ezt készségesen el fogja lopni.

Nem bizonyít tehát Apponyinak és társainak Pálfordulása ebben a kardinális kérdésben egyebet, mint azt, hogy abban a szerencsétlen közjogi viszonyban, a melyben Ausztriával egybe vagyunk kötve, magyar politikus — bár milyen ideális fölfogással, a nemzeti és hazafias érzésnek bármilyen lángoló lelkesedésével lép a

Távoztunk és az utcán az ablak alatt szivarra gyújtottunk.

Kihallatszott a fivér ur hangja.

— Ugyan miért engedték el őket, a mig nem produkáltak valamit?

Az idősebb kisasszony megdorgálta:

— Beláthatod, hogy izléstelenség lett volna ilyen módon fizettetni meg az ozsonnát. Különbben megígérték, hogy legközelebb . . .

Ekkor már indulóban voltunk és csak a papa hangját hallottuk.

— No csak minél kevesebbet a művésziójurakból. Még kompromittálnátok a házukat!

Mikor árkon bokron túl valánk, megszólaltam.

— Nos és mi a te véleményed?

— Mi? dörögte Aladár barátom. Az, hogy mindjárt felkeresem azt a kis kövér dámát. Talán most is ott mosolyog a korzón.

— Szereted?

— Micsoda kérdés? Tudod, hogy az ivóvizet és az asszonyt sokáig nem nélkülözheti az ember. És ha tiszta forrásvíz nem akad, jó a pocsolya is.

— Nem félsz, hogy megszólal a pocsolya: »színész ur ne kompromittáljon?«

Aladár nem félt.

A kis kövéret ott találta, a hol kereste. Mosolygott ő nagysága és mindjárt megkérte Aladárt, hogy kövesse egy pillanatra a kapu mögé. Ott, a kis kövér, Aladár vállaira tette a kezét és így szólt:

— Tavaly is volt egy színészmesteröm, a ki szabadjegyet kért a számomra, ha nem volt varrnivalóm. Nem lenne olyan szives ma estére egy szabadjegyet kérni?

D. S.

közélet porondjára -- a hatalom részesévé csak ideáljainak, nemzeti érzületének földozásával válhatik. Ez az áldozat az az összeforrasztó kapocs, a mely a hatalom tényleges birtokosaival tartósan egybeköttni képes; e nélkül idegenül tekintik ott, hol az ország sorsa eldől.

Nos Apponyi és pártja meghozták ezt az áldozatot, a kormányképességet megszerezték azzal, elhánták magukról mindazt, a mi őket eddig a kormánypárttól elválasztotta: egybeforrtak vele teljesen, de jó lesz megjegyezniök, hogy a nemzet-től is elszakadtak teljesen.

De ez valószínűleg nem is alterálja őket, mert hisz tudják, hogy ez a kormányképesség követelménye Magyarországon.

Hirek.

Pécs, 1899. december 5.

A lopott vázácska.

Kedves szerkesztő ur! Nagy bajban vagyok! Elloptam egy vázácskát, a melyet a kisasszony festett. Szörnyen meg vagyok ijedve, hogy ebből nagy baj lesz. Feszült viszonyok vannak idekint; csak lopva írom e sorokat, nehogy valaki gyanuba fogjon. Nem hallok, nem látok semmit. Tettetem magamat, hogy nem érek rá az ügygel foglalkozni. Körülöttem óriási keresésben vannak; mindent felkutattuk már, és a vázácska nincs sehol. Hallom, hogy szedegetik elő a tanonca gyerekeket, a festőket stb. és mindenik mennyre-földre esküszik, hogy nem tud róla semmit. Minduntalan a fülemben hallok sziszegni a vádat, az igazságot: tolvaj vagy! tolvaj vagy! te loptad el a kis vázát, és hagyod, hogy mindent tüvé tegyenek érte, hogy másokat gyanuba fogjanak, a helyett, hogy nyiltan ki mernéd mondani: ne keressétek! az én íróasztalomon van, én nálam van, én vittem azt haza! én loptam el! — Gyáva vagy! üldöz a hang egyre s én nem merek felkelni ülőhelyemről, hogy elébe álljak a kisasszonynak:

— Kisztihand, kedves kisasszony, a tolvaj én vagyok!

Ezzel tudom megszűnne minden s az én kis féltve őrzött vázácskám továbbra is ott maradhatna az íróasztalomon.

Kedves szerkesztő ur! a mint megkaptam soraimat, válaszoljon azonnal, vagy még jobb kitélefonál hozzám tüstént, és tanácsot ad, hogy mit tegyek.

Mert az a baj, ha ön sem hiszi el, hogy szerelmes vagyok; mert ha az volnék, hát könnyű volna a szerepem: kipirult arccal, remegve állanék a kisasszony elé, és azt mondanám, a mit már fentebb említettem, hogy:

— Kisztihand, bocsánat, a tolvaj én vagyok!

De így nem tehetem, mert lelkiismeretem azt sugja, hogy közönséges tolvaj vagyok és semmi egyéb — mint egy szolga, a ki el lopja urnője valamelyik kedvenc ékszerét.

Soha sem voltam ilyen kellemetlen helyzetben. Azt hiszem, mintha minden pillanatban nyakon csipne valamelyik sarki rendőr és szégyenszemre kísérne be a dutyiba. Lám, hová jutottam el hiúsággal! Tetszett nekem, hogy a kisasszony egy munkáját őrizgessem íróasztalomon, magaménak valljam, holott nem tisztességes uton jutottam hozzá. Biz ez egy cseppet sem volt lovagias tett tőlem, de az még százszorta lovagiatlanabb dolog, a mit most teszek.

Pedig minden pillanatban itt lehetnek: a kisasszony, a papa, a mama, a testvérek s ja! a nagypapa! S akkor aztán nagy baj lesz! Hát még akkor mi lesz, ha tényleg kitudódik, hogy én vagyok a tolvaj. Rettegek

a gondolattól, hogy kérdőre von tettemért, szembesít a kisasszonnyal s meg kell aláznom magamat ezért a különös udvarlásért.

Teringettél! a kisasszony már itt van és ugyancsak követeli a tekintete, hogy adjam elő a vázácskát, ha a föld alól is. A kollegám meg úgy látszik, hogy ki akar rukkolni valamivel, csupán boszúból, hogy valamelyik nap egy bizonyos kék cédulát kapott, mikor én is kaphattam volna már elégszer — a féle meghívást, a mire nem a legszívesebben megy el az ember — meg kellene előznom, mert az ügy illetén való kimenetele már valóságos skandalum volna. Csak jönne már a várva várt idő, hogy háza futhatnék és szépen visszalopnám a vázácskát.

Ugy-e kedves szerkesztő ur! az lesz a leghelyesebb, a mit a történetek után tehetek, hogy vissza lopom a vázácskát és holnap álllok a kisasszony elé:

— Kisztihand! a tolvaj én voltam!

Igy is teszek körülbelül. Csak aztán valahogyan ne feledjek el szóhoz jutni, mert az ismét baj volna! Jelenleg csak ennyivel szolgálhatok. Időspórolás szempontjából csak a kivonatot kérem közzétenni:

Nagy lopás a Zs-y gyárban. Ma dél után valami ismeretlen betörő, a ki ujságírónak adta ki magát, több rendbeli értékes tárgyat elemelt a Zs-y gyárból. A tettes lapunk zártáig megkerült, önként adta fel magát. A különös betörőt azonnal letartóztatták.

Dédó.

Napirend 1899. december 6-án.

Naptár: szerda, dec. 6. — Róm. kath.: Miklós. — Prot: Miklós. — Görög-kel.: (nov. 24.) Katalin. — Zsidó: Tebeth 4. — Nap két 7 óra 35 perckor; nyugszik 4 óra 7 perckor. — Hold két 10 óra 43 perckor délelőtt; nyugszik 8 óra 27 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles idő, hőemelkedés és havas eső várható.

Színház: »Zsidónő«, opera.

— **(A pénzügyi bizottság ülése.)**

A város új önkormányzati szabályrendeletének jóváhagyásakor a belügyminiszter azt a kívánalmát fejezte ki, hogy a városi számvevőség számára a szabályrendeletben foglalt intézkedéseken kívül külön szolgálati utasítás készíttessék. E célból ma délután 3 órakor a város pénzügyi bizottsága a városháza közgyűlési termében **Majorossy Imre** polgármester elnöklete alatt ülést tartott, mely ülésen résztvettek: **Deutsch Kornél** főszámvevő, **Tróber Aladár dr.** főjegyző, **Mutnyánszky Béla**, **Krausz Ignác**, **Hartl Ferenc**, Cs. **Schapringer Gusztáv**, **Kindl József** és **Ullmann M. Károly** bizottsági tagok. Az ülésen **Deutsch Kornél** főszámvevő mint előadó, felolvasta a szolgálati utasítást, melyet a bizottság jól meghányt-vetett s beható tárgyalás után elfogadott. Az így elkészült szolgálati utasítást, mely a számvevőségnek a városi, árva, gondnokolt, ápolt, alap, tömeg, letét és adópénz kezelését illető köteles ellenőrzési tisztét állapítja meg, jóváhagyás végett a városi közgyűlés elé fogják beterjeszteni.

— **(Kinevezések.)** **Szendrői József**, a pécsi püspöki joglyceum végzett hallgatója, lapunk ügyestollu versíró munkatársa, tolnamegyei közigazgatási gyakornokká neveztetett ki **Szegzárdra**. — **Capinszky Gyula**, kaposvári kir. törvényszéki díjnok, a csurgói járásbírószághoz irnokká neveztetett ki.

— **(Tiszti estély.)** Tegnap este a Vigadóban az 52-ik gyalogezred tisztikara estélyt rendezett, melyen az ezred tisztjei családjaikkal vettek részt. Az ezred zenekara szolgáltatta a zenét az estélyhez, mely éppen olyan jól sikerült, mint az előző ily ezred-

estélyek s éppen ezért a tisztikar a jövőre nézve állandósítani óhajtja az ily hétfői ezredestélyeket.

— **(Hideg van!)** »Jó reggelt« helyett ma ezzel üdvözölték egymást az emberek, miközben dideregve huzódtak télikabátjaik fölthajtott gallérjai közé s ha lehetett volna, talán még a szélről és hidegtől pirosra vált orrukat is eldugták volna. De ez nem is csoda ám. December úr az elmúlt pénteken köszöntött ránk s olyan komor, szürke módon, hogy bizony elment a kedvünk a tél poézisáról ábrándoznunk. Azonban — mintha csak a péntek babonája ment volna teljesedésbe — vasárnap olyan derűs égboltról ragyogott le reánk a nap, hogy sokan kacagtak ama kishitűeken, kik a tél borzalmasságairól beszéltek. Délután hirtelen beborult az ég, a hideg megtört s valóságos tavaszi eső csepergett alá a félig borult, félig derült égről, mintha csak valamely szeszélyes szép asszony könyei peregtek volna végig a boszankodástól borult homlokú, de békülékenyen derűs arcon. Este aztán kezdődött a téli idő. Valóságos istenítélet, úgy hogy sokan azt hitték, hogy Falb legnagyobb boszankodására csak most lesz a világ vége. Éles, metsző szél süvített végig az utcákon, a vízállásokat és pocsolyákat egyszerre befagyasztotta a hideg s a csillagok ezrei ragyogva tekintettek le a földre, mint valamely regénybeli téli éjen. S másnap reggelre kelve, még egyre tartott a sivitó, kalapforgató téli szél, az emberek pedig »jó reggelt« helyett azzal üdvözölték egymást, hogy:

— Hideg van!

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)**

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a baranya-sellyei ipartestület alapszabályait jóváhagyta.

— **(A »Pécsi Jogász Segélyző-**

Egylet«) saját pénztára javára i. hó 9 én (szombaton) a »Vigadó« nagytermében tartandó felolvasó- és zene-estélyének végleges műsorát ma adták ki. A műsor a következő: 1. a) Részlet »Bánk-bán« operából; cimbalomra alkalmazta **Allaga Géza**. b) Klarinétos az én nótám fujja . . . c) Csak egy szép lány van a világon. Cimbalmon előadja **Fodor Janka** urhölgy. 2. Kopogó szellemek. Irta és felolvassa: **Szabó Kálmán** joghallgató. 3. Nővér. Költemény, írta **Inczedy László**. Szavalja: **Lechner Paula** urhölgy. 4. a) Schubert: Ave-Mária b) Vieuxtemps: Morceau de Salon. Hegedűn előadja **Füredi Sándor**, hegedűművész. Zongorán kíséri **Hoff Richárd**. 5. Ilóra. Melodráma. Irta dr. **Várad Antal**, zenéjét szerző **Ernei József**. Szavalja: **Liebhart József** joghallgató, zongorán kíséri: **Bellasits Győző** joghallgató. Belépti díj: Számozott ülőhely 2 korona, állóhely 1 korona. Felülfizetéseket a jótékony célra való tekintettel köszönettel fogad és hirlapilag nyugtázza a rendezőség. Jegyek előre válthatók **Domján I.** könyvkereskedésében. Kezdeté esti fél 9 órakor.

— **(Megölte a barátját.)** **Ozora** tolnamegyei községben lakodalmat ültek **Végh Mihály** gazda házában. A mulató legények annyira fölöntöttek a garatra, hogy összevesztek és véres verekedést rögtönöztek, melynek az egyik legény áldozatul is esett. **Horváth Mihály** ugyanis fokosával akkorat vágott **Né meth Vendel** legényre, hogy szörnyet halt.

— **(Szent-Iván új kántortanítója.)** **Szent-Iván** község folyó hó 2-án választott kántortanítót. A választás egyhangúlag **Breckó Antal** máriagyűdi tanítóra esett, kit megérkezésekor már a vasutnál küldött-ségileg fogadtak hivei s valóságos diadalmenetben kísérték be a községi iskolához, hol a választás a legnagyobb rendben megtörtént.

— **(Engelék ügye.)** Az immár jó esztendője huzódó borhamisítási ügyben a földmivelésügyi miniszteriumban most fejezték be a vizsgálatot. Erről a »Pesti Hirlap« vasárnapi száma a következőket írja:

A földmivelésügyi miniszterium a pécsi vasuti üzletvezetőségtől adatokat kért be arra nézve, hogy *borhamisítási vegyi cikkek érkeztek-e és mily mennyiségben Engelék nevére?* A hiteles adatokkal támogatott jelentés fontos, sőt megdöbbentő adatokat hozott napvilágra. **Engelék** címére több mázsá borkősav érkezett és át is vették. Hiába tűnt el tehát az anyagszállítási könyv — mint azt annak idején a rendőrségi vizsgálat konstatálta — azért teljes bizonyossággal derült ki az, hogy a gyanuba vett cég óriási mennyiségű borhamisítási vegyanyagot szerzett be. A **Krecsányi** kapitány által vezetett vizsgálat továbbá kiderítette azt, hogy **Engeléknek** nem 150 hold termőszőlőjük van, mint állították, hanem csak 61 magyar hold szőlő-földjük, a mi részben nem is terem. Mikor ezzel a produkálási képességgel szemben ily gyanus műbor-előállítás előkészület derült ki, fölhevítte a miniszterium a terhelt céget, hogy haladéktalanul nyilatkozzék emez adatokra nézve. **Engel** nyilatkozott is, de a borkősavat szállító cégnek egy utólagos levelével igazolta — már t. i. a levél ezt foglalta magában — hogy a cég megtevédt a szállításban, mert **Engelék** borkövet rendeltek és csak egy alkalmazott ügyetlensége folytán szállították helyette a borkősavat . . . Azt azonban már nem tudták kimagyarázni, hogy **Engelék** miért tartották hát meg a borkősavat, mikor az nekik nem kellett (talán nem is tudják, hogy mire való!) és miért nem éltek ily szükségtelen és nagy értékű szállítmánnyal szemben a kereskedelmi törvény adta azon joggal, hogy a meg nem rendelt cikket visszaküldték volna? De nem is ez a bökkenő, hanem az a kis körülmény, hogy a borkősavból csekély 4 mázsát fölhasználtak **Engelék**, mert a tudtukon kívül vezetett vizsgálat közben feltalált borkősav 4 mázsával már kevesebb volt, mint a vasutn átvevett mennyiség. De még ezeknél is nyomósabb argumentum van a cég manipulációjára nézve azon adatokban, a melyeket a miniszteriumban a dr. **Wartha Vince** miniszteri tanácsos elnöklete alatt ülésezett bizottság összegyűjtött és a mi további erélyes eljárás alapjául fog szolgálni. Legérdekesebb azonban és leggyanusabb az a körülmény, hogy az **Engel** cég egyszerűen megtagadta ama könyvek fölmutatását, melyekből a cég vásárlóinak neve kitűnnék, hogy ezen uton az azok pincéiben is letiltható lett volna az ártalmas kotyvalék és illetve e révén a műbor mennyisége megállapítható lett volna. Szinte operettbe illő kedélyesség az, hogy egy komoly vizsgálatnál szemben egy gyanuba vett cég egyszerűen megtagadja a bünjelek átszolgáltatását. Nemcsak egy irányban fogja tehát hatását éreztetni ez a vizsgálat, mely ennyi adatot hordott máris össze és mely ezután már nyiltabban fog vezetetni.

— **(Róka vadászat Birjánban.)**

Lapunk tegnap esti számában megírtuk, hogy br. **Fejérváry Imre** főispán neje, **Korniss gróf** és **Vaniss Sándor** járási főszolgabíró társaságában a birjáni és hássági sűrűben róka vadászatot rendezett, melynek eredménye — mint értesülünk — az volt, hogy a társaság három remek rókat és három nyulat lőtt. A vadászat délutáni négy óráig tartott s a fő-

ispán és vendégei már öt órákor visszatértek Pécsre.

— (**Megtámadott erdőőr.**) Horváth János üszöggi erdőőrt az elmúlt éjjel, midőn rendes körútját végezte az erdőben, valaki megtámadta és bottal fejbe ütötte. Az erdőőr azonban csak egy pillanatra szédült el az ütéstől, aztán magához térve, üldözőbe vette a futásnak eredt támadót, kinek azonban sikerült egy fordulónál eltűnni az erdőőr szemei elől. Horváth János jelentést tett az esetről a hatóságnál, mely megindította a nyomozást az ismeretlen támadó ellen, ki valószínűleg az erdőőr ellenségeinek sorából fog kézrekerülni.

— (**Elföldelt sertés.**) Greisz Jánosné szabolcsi lakosnő a napokban azzal a panaszszal állított be a községi előljáráshoz, hogy sertése megdöglött. Ez ellen persze semmiféle hatóság nem tud orvosságot. Nagy időbe került, míg végre sikerült a folyton kertelő asszonytól megtudni, hogy mi a panasz. Mikor aztán megértették, kisült, hogy a sertés a napokban megbetegedett s az asszony valami kóbor cigányleánynak szolt, hogy gyógyítsa meg a beteg sertést. A cigányleány hajlandó volt megkezdeni a gyógykezelést s valami orvosságot kotyvasztott, melynek azonban öt forintban szabta meg az árát. Greiszné kifizette a pénzt, a cigányleány pedig beadta a kotyvasztékot a sertésnek. A drága orvosság annyira segített a sertés betegségén, hogy másnapra minden fájdalma megszűnt, mert elhullott. A káros asszony persze most keresteti a cigány leányt, hogy legalább megbüntessék, ha már öt forinttal kellett megfizetni a sertés halálát.

— (**Utóállítás.**) A rendes katonai utóállító bizottság ma reggel 8 órákor utóállítást tartott a Scholz-féle söracsarnokban. Mint polgári elnök *Koszi*s Famill vármegyei főjegyző jelent meg az utóállításon, melyen a közös hadsereg részéről *Duralia* őrnagy és dr. *Scholtz* István ezredorvos vettek részt. A honvédség részéről *Keltz* százados és *Bende* ezredorvos jelentek meg, míg a vármegye részéről dr. *Irixler* Rudolf járásorvos. Utóállításra két ujonc jelentkezett s ezek közül egy vált be katonának. Keresetképtelenség miatt tizennégy apa jelentkezett s ezek közül hatot talált keresetképtelennek a bizottság, míg nyolcat elutasítottak reklamációjukkal.

— (**Pályázat körorvosi állásra.**) A pécsvárad járásban Himesháza székhelyvel egy négyszázötven forint évi fizetéssel javadalmazott körorvosi állás van üresedésben. Pályázati kérvények f. évi december hó 15-ig nyújtandók be a pécsvárad járás főszolgabírájához. A választást f. évi december hó 16-án d. e. 9 órákor tartják Pécsváradon. A körorvosi kerületbe: Püspök-Lak, Geresd, Fazekas-Boda, Himesháza, Szür és Püspök-Márok községek tartoznak.

— (**Liszt tolvajok.**) Benne vagyunk már javában a télben, s most ismét itt az ideje, hogy Fáraó népének ivadékai akcióra lépjenek, s megszerezzék maguknak azt, mire a várható hideg télben szükségük lesz. S hogy a derék cigányok nem igen kéretik magukat igényeik kielégítésére, mutatja az az eset, mely a napokban Vasason történt, hol *Vörös* József odaváló gazda panaszt emelt a községi

előljárásnál, hogy padlásáról eddig ismeretlen tettesek két zsák lisztet loptak el. A lo-pással egy cigányasszonyt gyanúsítanak, a ki a tolvajlás napjának délelőttjén kártyavetés ürügye alatt járt *Vörösék* házában. Nem lehetetlen, sőt valószínű, hogy ha a nyomozást ez irányban folytatják, ha nem is a cigányasszony, de valamely bűntársa személyében kézre kerítik a tettest.

— (**Idill a Csoronikában.**) *Schwarz* Frigyes dr. orvosnak szöleje van a Csoronikában. A szőlő présházát tavaly is meglátogatták az ismeretlen betörők s bár a pincéből alig emeltek el valamit, most újra látogatást tettek ott. Szombaton éjjel ugyanis megint betörők jártak a présháznál, de a pincéből megint csak jelentéktelen zsákmányt emeltek el. Érdekes a dologban, hogy a vincellér lakása a pince felett van s az nem vett észre a betörésből semmit; sőt a házörző eb, mely nappal senkit sem ereszt közel a házhoz, akkor éjjel ugy aludt, hogy még meg se vakkant. A betörőket egyébiránt nyomozzák.

— (**Fél a nemes Tanács.**) A jövő hétfőn városi közgyűlés lesz. És ime ma megnyitották a vízvezetési csapokat. Ugy látszik, a nemes Tanács valami vehemens interpellációt tart, hogy hát mért zárják el a vízvezetékét, mikor a vadvizárkokban csurog a víz felé a két vizgyűjtőből. Az éjjel pedig például a *Majláth-tér* keleti sarkán levő hidránsból tört elő a víz és folyt óraszámra, a mit azért kellett engedni, mert a sok víz miatt a vízvezetési vállalkozó emberei nem bírtak dolgozni az ellentétes hidránsnál, hol a vízvezetési csapok ma megkezdett megnyitását készítették elő. Hát bizony ilyen és ehhez hasonló dolgokról mérges kis interpellációkat lehetne a nemes Tanácshoz intézni és ráteríteni a vizet lepedőt!

— (**Uj adótiszt.**) A pénzügyminiszter *Kovács* Imre, csepregi dijas adóhivatali gyakornokot, a mohácsi m. kir. adóhivatalhoz adótisztté kinevezte.

— (**Kétszer adta el az ökreit.**) A legutóbb megtartott paksi országos vásárra *Rózner* József, cecei lakos felhajtotta az ökreit s rövid alku után *Zsidó* József, tolnai lakos meg is vette a két darab marhát. Mielőtt *Zsidó* az ökröket elhajtotta volna, *Rózner* azokat hamarosan egy másik vevőnek is eladta és a pénzt zsebre vágta. Ebből aztán kemény szóváltás támadt a vevők és a fufangos eladó között, a minek ugy vetettek véget, hogy a bíróság elé vitték a dolgot, hogy ez döntse el: vajjon kié legyen az egypár ökör?

— (**Kenyéririgység.**) *Bodor* István dunaföldvári molnár irlgy szemmel nézte, hogy a gazdák mind *Sajgó* István gőzmalmába viszik az őrletni való búzát. A kenyéririgység boszura ragadta *Bodort*, a ki a napokban fel akarta gyujtani *Sajgó* szárazmalmát, hogy így a gazdák kénytelenek legyenek az ő malmában őrletni. Tettén azonban rajta vesztett s most a bíróság fog ítéletet mondani felette.

— (**Áthelyezések.**) A pécsi királyi posta- és távirdaigazgatóság *Hirkó* István mohácsi kir. posta- és távirdatelegrafista a pécsi kir. posta- és távirdatelegrafista és *Tordy* Géza mohácsi kir. posta- és távirdatelegrafista Duna-Földvárra helyezte át — még pedig mind a

kettőt saját kérelmére. — *Hirkó* helyébe *Békei* Péter pécsi posta- és távirdatelegrafista, *Tordy* helyébe pedig *Móricz* Tamás dunaföldvári segédtelegrafista helyeztelet át a mohácsi kir. posta- és távirdatelegrafistához.

— (**Elfogott csavargó.**) A báttaszéki csendőrség elfogta *Ivanovics* Lázó, vérméni illetőségű csavargót, a ki még f. évi szeptember hó 26-án *Lesendra* Máté, dalmáciai disznókereskedő zsebóráját ellopta. Az elcsipett csavargót a bűnjellel együtt átadták a szegvárdi kir. járásbírósnak.

— (**Levágta az ujját.**) Furcsa boszút állott *Dávid* János, dunaföldvári lakos szomszédján, *Piski* Józsefen. Már rég idő óta állott a két szomszéd ellenséges viszonyban és a hol csak lehetett, borsot tört az egyik a másik orra alá. Legutóbb a kocsmában jöttek össze, a hol verekedni kezdtek és eközben *Dávid* János levágta *Piskinek* a bal hüvelyk ujját. *Dávidot* feljelentették az illetékes hatóságnál.

— (**Lopások.**) *Kiss* Márton bácsbodorvármegyei csavargó a mult napok egyikén belopódzott *Bali* Mátyás mohácsi lakos zártlan lakásába s ellopott onnan 11 trt 80 kr. értékű ruhaneműt és 3 trt 60 kr. készpénzt. A tolvajt letartóztatták. — November 26-ára virradó éjjel eddig ismeretlen tolvajok ellopták *Hamberger* János lancesuki lakos két birkáját, két bárányát és két ludját. A kár 10⁰ trt. A csendőrség a tolvajokat nyomozza.

— (**Megkergetett éjjeli látogatók.**) *Vézer* Gyula lipódi mezőőr-parancsnok egyik este a község alsó részén két, magyarul beszélő idegent látván, egy-két elejtett szóból úgy találta, hogy azok rosszban törtek a fejüket, a miért is megleste őket. Egy kis idő múlva az egyik *Floisek*mann *Henrik* bíró, a másik *Seifenroth* *Konrad* udvarába ment, de ismét kijöttek és tanácskoztak egymással. *Vézer* hozzájuk közeledett, hogy igazolásra szólítsa fel őket. De ezek az őrt észrevevén, megfutottak. Az őr már egy kilométer távolságra üldözte őket, midőn ezek egy rájuk várakozó kocsin értek, melyen egy harmadik ember ült. A menekülő egyik csakhamar a kocsin termett, a másik — mielőtt a kocsira ugrott volna — rálőtt üldözőjére s a golyó ennek sapkáját átfurta. Erre az őr is lőtt, de nem talált; a kocsiról ismét feléje lőttek és hajtani kezdtek; az őr még kétszer utánuk lőtt, az egyik lövés talált is, mert a kocsin levők egyike jajgatni kezdett. A kocsin a lipódi rétek mellett *Lancsuk* felé távozott. A mezőőr-parancsnok az esetről jelentést tett a községi előljárásnak, ez meg a járási főszolgabírónak.

— (**Tolvaj az istállóban.**) *Szücs* Márton, göröcsönyi lakos, a napokban vigyázatlanságból nyitva felejtette éjszakára az istálló ajtaját. Ezt az alkalmat fölhasználta valaki és az istállóból elvitte a gazdának egy ezüst remontoir óráját, egy pár csizmát, meg egy mellényt, melynek zsebében némi készpénz is volt. A kár körülbelül husz forint. Az ismeretlen tettes után megindították a nyomozást.

— (**Eladott köszénbánya.**) A somogyi urbéres birtokosok még a nyár folyamán eladták egyik közös tulajdonukat képezett köszénbányájukat a cs. és kir. Dunagőzhajózási társulatnak. Az első vételár-részletet, tizennégyezer forintot, a napokban fizette le a

társulat s tegnap délelőtt tartották meg Somogyon az urbéres birtokosok közötti pénzfelosztást, melyen Baranyavármegye pécsi járását Forray Valér tb. főszolgabíró képviselte.

— **(A szegzárdi szőlősgazdák mozgalma.)** Nagyarányu mozgalmat indítottak meg — mint már jeleztük — Szegzárd legnagyobb szőlősbirtokosai, hogy megalakítsák a szőlősgazdák szövetkezetét, melynek az lesz a célja, hogy a szegzárdi bornak jó hírnevét visszaállítsák és megszüntessék a lelkiismeretlen borkereskedők üzemeit, a kik olasz és dalmát borral kevert s olcsón összevásárolt szegzárdi borokkal árasztják el a borpiacot. Megdöbbentő az a jelenség, hogy a nagy költséggel újjáalakított és szénkénnel fentartott szőlők termését a gazdák nem tudják még potom áron sem eladni, mert a vidéki borkereskedők tartózkodnak a borvásárlástól, a helybeli kereskedők pedig annyira megrakták a pincéket kevert borokkal, hogy ezek még szóba se akarnak a termelőkkel állani. A szőlősgazdák folyó hó 2-án tartottak dr. Haidekker Béla ügyvéd és Boda Vilmos orsz. képviselő elnöke alatt Szegzárdon gyűlést, melyben kimondták, hogy a szegzárdi borok faji jellegének megóvása és a bornak előnyös árban való értékesíthetése céljából megalakítják a borszövetkezetet és egy 5 tagu bizottságot is választottak az alapszabályok kidolgozására.

— **(Az államfogyók osztja.)** A szociálista sajtópörök számos elitélte annyira megtölti a váci és szegedi államfoghá-

zakot, hogy azok ellátása már is nagy nehézségeket okoz. Ezelőtt jó dolguk volt a foglyoknak, mert az állampénztár a foglyok mind-egyikének készpénzben havi 25 forintot előlegezett, melyből a fogház lakója kénye-kedve szerint gondoskodhatott élelmézésről. Már Erdély Sándor volt igazságügyminiszter beszüntette az előleget és elrendelte, hogy az államfogyokot is a közönséges fogházi ellátásban kell részesíteni. Azóta a két fogház igazgatói folyton jelentik az igazságügyminiszternek, hogy a fogház lakói közül sokan nem bírják meg a fogházi kosztot, de még a szocialistafogyok közül is sokan gyomorbetegségek lettek, a mínek következtében Plósz Sándor igazságügyminiszter újévtől kezdve ismét meghonosítja a régi rendszert, mely szerint a foglyok ellátásuk céljaira havonta 25 frt előleget kapnak. Az erre vonatkozó kiadásokat már a jövő évi költségvetésben előirányozták.

— **(Kisértet a hordóban)** Az este a lánc-utca 11. számú ház lakóit egy rémes sikolytás verte fel álmukból. Mikor kimentek az udvarra, ott találták lakása előtt eszméletlenül *Szoboszlai* Marit, az egyik lakónőt, a kinek merev testét mig bevitték szobájába, addig egy másik lakó a rendőrségre szaladt jelenteni, hogy a lánc-utca 11. szám alatt egy asszony hirtelen meghalt. A rendőrség részéről ki is mentek a helyszínére s a halottat ott találták ágyában a szomszédokkal — beszélgetni. Az asszony ekkor elmondta, hogy mikor lakásából az udvarra lépett, az ablak alatt álló hordóban valamit mozogni hallott s

ez a valami egyszerre csak elfutott mellette. Ettől úgy megijedt — különben is gyenge idegzetű lévén — hogy elájult. Hogy a kísértet mi volt, az is kivilágosodott csakhamar. Ugyanis a házban lakó Kovács Jánosnének fia, a ki cipészinas, már napok óta csavargott valamerre. Tegnap azután haza ment, de nem mervén bemenni anyjához, a hordóban huzta meg magát. Mikor azonban valakit kijönni hallott a házból, kiugrott a hordóból és futásnak eredt. Tőle ijedt meg úgy Szoboszlai Mária, hogy elájult; ő volt hát az oka az egész ribilliónak, a mely szerencsére nemhogy halállal nem végződött, de még az eltűnt gyerek is megkerült általa.

— **(Elveszett)** egy rövid, barna női köpönyeg. A becsületes megtaláló ha átadja a rendőrségnél, öt forint jutalomban részesül.

— **(Ujmódi adófizetés.)** Egy okos divat lép életbe, ha a próba beválik s ez a divat az adófizetésben fog helyet keresni magának. Azt tervezik ugyanis a miniszteriumban, hogy az adófizetők kiméltessenek meg a fizetés körüli mizerábilis állapotoktól s befizethessék adójukat bármely trafikban, vagy a postahivatalban. Ezen célból bélyeglapokat bocsátanak ki, a melyekre a fizető felírja a nevét s az egyéb utbaigazító adatokat, annak felét nyugtaképp magának megtartja, másik felét postán beküldi az adóhivatalba, hol aztán benaplózzák a fizetési rovatokba. Mennyiben válik majd be a gyakorlatban ez a divat, az a jövő titka, de mindenesetre nagy előnyére fog válni az adófizetőnek, ha csakugyan bevál.

— Tehát holnap elhagy bennünket?

— Igen, felelte Gertrud. Elutazásomat igazán nem halaszthatom tovább. Gertrud azon hiedelemben volt, hogy Billnek ez ellen valami ellenvetése lesz, de ő szótlán maradt. Gertrud nyugtalansága csak fokozódott. Egész idő alatt attól félt, hogy Billnek a bucsu neheze fog esni, most megrettent a gondolattól, hogy Bill a bucsuzást oly könnyedén veszi.

— Remélem, hogy mi mint jóbarátok válunk el egymástól — suttogta Gertrud. Valóban egy percig sem szabad kételkednie abban, hogy én Önt teljes értéke szerint becsülöm meg.

— Ne beszéljünk erről, kedves Gertrud — felelte. — Legyen úgy, ahogy akarja. De mindig hű és odaadó barátot talál bennem, akinek elég egy rövid üzenet, hogy az ön kedvéért átjőjjön az oceánon és az oldalánál legyen.

— Az oceánon . . . hebegte Gertrud. Hát csak ugyan vissza akar menni Amerikába?

— Csak nem gondolja, hogy ilyen körülmények között Európában maradok?

— Ó, Bill!

— Vagy azt hitte? — kérdezte mosolyogva.

Anna Marie még mindig a zongoránál ült s valami nagyon melankólikus valcert játszott.

Billnek köny szökött szemébe. Strausz keringője: „Lesz bleus”. Valamikor ezt a valcert játszotta a zenekar, mikor legelőször táncolt Gertruddal a tisztai bálon.

Gertrud egy pillanatra távozott s azután kopottas fényképet kozott be.

figyeli mindenki. Összeszedte minden erejét, hogy elfogultsága észrevehető ne legyen és midőn Lydia hozzáfordult:

— Valószínűleg nem kell új vendégünket bemutatni?

Gertrud erre mosolyogva így szólt:

— Óh nem Lydia, mi már régi ismerősök vagyunk — ezzel Billhez ment és kezét nyújtott neki. Ezek után az asztalhoz ültek.

Ezüst gyertyatartóban égő veres viaszgyertyák világították be a délszaki virágokkal diszitett termet. — Az étkek kitünők voltak. Lydia pezsgőt adatott az asztalra . . .

Gertrud étvágya egyre nőtt. Az első mosoly és az első szó neheze esett; majd mindinkább beszédes lett egyszer, majd másodszer határozta el magát, hogy Billhez is szóljon, de nem volt ereje hozzá.

Ebéd után mégis Billhez ment, jobb karját nyújtotta neki, Bill elfogadta. Gertrud így szólott:

— Köszönöm Bill szives küldeményét, igen meghattott vele.

Elveresedett.

— Valószínűleg nem számított reá — dadogta. — Kegyednek valószínűleg nem voltak annyira fontosak az ereklyék, mint nekem.

— Ön mindig tisztességes ember volt, a mióta csak ismerem, Ön az én legrégebb, legmeghittebb barátom, — mondá a felelettel sietve.

A vendégek mindannyian elhúzódtak tőlük, mivel nyilván sejtették már, hogy valami fontos beszélőnivalójuk van.

Művészet, irodalom.

○ **Ifjúsági előadás.** Ifjúsági előadás és — zsúfolt ház. Első eset ez talán Pécsen és minden bizonynyal Tiszay direktor buzgó vezetésének tudható be. Ő az első színidirektor Pécsen, a ki rászoktatja lassan-lassan az ifjúságot, hogy a színházat látogassa, ha nem is mindig, legalább akkor, midőn magyar klaszikus darab kerül színre. A középiskolák ifjúságát 150 darab színházi jeggyel lepte meg a tegnapi ifjúsági előadás alkalmával, hogy ez által lehetővé tegye a szegényebb tanulóknak is, hogy Katona remek és örökbecsű művét élvezhessék. Mindenképen dicséretre méltó Tiszay direktornak ez az áldozatkészsége.

Az előadás kifogástalan volt. Bakó László hatalmas Bánk-Bánt alakított; nagy volt szerelmében, rettenetes volt boszújában és szivetrázó volt játéka a megőrülési jelenetnél. Hadrik Anna Melinda szerepében hasonlóan szép alakítást nyújtott. Sebestyén Géza Petur bánja is lelkes tapsvihar előidézésére ösztönözte az ifjúságot. A szereplők mind kitétek magukért, az ifjúság pedig lelkesült tapsviharral és éljen kiáltásokkal honorálta színészeink buzgó alakításait.

Reméljük, hogy még sok ily sikerült ifjúsági előadásban lesz részünk. (Np.)

○ **Színészeti Szigetvárott.** Monori Sándor színigazgató társulatával november 29-ike óta Szigetvárott játszik. Színre hozza a legújabb darabokat elég csinos kiállításban, jó összhangzatos, kerekded előadásban, de hiába,

a publikum ezt semmibe sem veszi, csak igen gyéren látogatja a színházat. November hó 30-án adták a »Gésákat«, melyben különösen M. Herczeg Eugénia ügyes játékaival és sikeres énekszámával ért el nagy hatást, ugyszintén Kalmár René is. Szombaton, e hó 2-án »Talmi hercegnő« került színre teljesen kifogástalan előadásban M. Herceg Eugénia, Kalmár René, S. Molnár Vilma, Moóriné, Monori, Fekete és Kispálffy gyakori tapsokat arattak. F. hó 3-án vasárnap »Aranylakodalom« ment jó előadásban.

○ **„A száraz kenyér.“** Karlweiss kitünő színműve, melyet Kabos E. a »Das Grobe Hemd«-ből fordított magyarra, legközelebb színre fog kerülni színházunkban. A szerepeket: Könyves, Sebestyén, Bátosi, Németh, Nádasy, Baróthy, Veszpréminé és Polgár Fanni játsszák.

○ **Lear király.** A legközelebbi ifjúsági előadás »Lear király« lesz a címszerepben, — melyet csak nemrég játszott nálunk az elhunyt E. Kovács Gyula, — Bakó Lászlóval. A többi szerepek szintén igen jó kezekben lesznek.

Folyó sz. 69. Idénybérlet 69. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Szerda, 1899. december 6-án.

Zsidónő.

Opera 5 felvonásban. Irtá Scribe.

SZEMELYEK:

Brogni Eleazár Recha	Mezey Kozma Tibor	Arnold Izabella Theobald	Lévay Szekula Bátosi
----------------------------	-------------------------	--------------------------------	----------------------------

Csütörtök, dec. hó 7-én

Arany kakas.

Törvénykezés.

§ **Vagy, — vagy.** Dobrokez Sztankó vagy hazudott, vagy hamisan esküdött; a hazugságért nem büntetnek, de a hamis esküért kegyetlenül elítélik, hát a mai tárgyaláson a jó Dobrokez inkább csak amellet maradt, hogy hazudott. Mazowszky József bolmányi lakos összeveszett szolgájával, ki őt becsületsértéssel illette. Dobrokez azt állította, hogy a sértő kifejezéseket hallotta, mikor azonban ezt hivatalosan a járásbiróság előtt esküvel kellett volna megerősíteni, arra esküdött, hogy a becsületsértő kifejezésekből mitsem hallott. Ezért hamis eskü címén vád alá helyezték, de miután a hamis esküt reábizonyítani nem lehetett, mert lehet, hogy a vádlott a tanúk előtt hazudott és igaz dolgra esküdött, az ügyész elejtette a vádat és így megszüntették ellene az eljárást.

§ **Tolvaj triumviratus.** Dömse Magyar András és Pap Ferenc vásáros-dombói lakosok azzal voltak vádolva, hogy Rostás Antal cimborájukkal Máté Józsefet és Hetesi Ferencet meglopták. Május 14-én Máté József bezárt lakásába hatoltak fényes nappal és az ajtaját egy görbe kulccsal felfeszítették. Egy fiókban megtalálták Máté József munkakönyvét és ebből kivettek 20 forintot. A pénzt azután Duna-szekesőn ellumpolták. Hetesi lakásába is belopóztak május 20-án, de értékes dolgot nem vittek el, mert nem találtak. Dömse Magyar András is velük mulatott, de rábizonyítani nem tudták, hogy a lopásban része lett volna, sőt az alibijét is tudta egy tanuval igazolni,

Mig Gertrud beszélt, addig Bill felemelte fejét és sajtárságos tekintettel fürkészte Gertrudot.

— Kedves, bizalmas barátom — ismétlé s Billhez simult.

Bill gyöngéden mosolygott.

... Talán számított Gertrud arra, hogy Lydia az elutazás határnapját elfogja felejteni, mert hisz nem is volt illő egyenesen azt kérdezni, hogy mikor utazik el.

De a lovak miatt ezt Lydiának tudnia kellett, miután Lindenheimben a ló szüke miatt sűrűn merülnek fel nehézségek.

Gertrud halotthalvány lett, késett egy percig a válaszszaal, majd azt felelte, hogy igen sajnálom, de elutazásomat nem halaszthatom. Lydia erre szivélyes hangon válaszolta, hogyha okvetlenül el kell utaznia, ugy sem tarthatják vissza, elég kedves lévén tőle, hogy ennyi ideig is náluk időzött. Lydia e napokért is köszönetét töl-mácsolta.

Kinos volt reá nézve Billt szomorunak látni. Mind sűrűbben igyekezett Billel beszédbe ereszkedni, mindig tudott újabb, kedves dolgokkal előjönni, melyek őt érdekelték, a nélkül azonban, hogy olyast mondott volna, a mely őt meg nem illelé. Szilárdul meg volt győződve arról, hogy Billtől barátságán kívül egyebet nem kíván és mégis türelmetlenül leste azt az időt, midőn Bill a vadászatról hazatérve, ajtaja előtt elmegy.

Lydia a dolognak szabad folyást engedett s mosolygott győzelmére gondolva.

És eljött az utolsó nap. Lydia kérdést intézett Ger-

trudhoz, hogy nem volna-e lehetséges ittmaradását meghosszabbítani?

— Kegyed még mindig a régi — mondá Bill — kegyed még mindig az a Gertrud, aki este kosarat ad, reggel hétkor pedig fekel azért, hogy megkérdezhesse tőlem, hogy haragszom-e, hogy fájdalmat okozott-e énnekem?

ÖTVENNEGYEDIK FEJEZET.

Multak a napok, eltűntek, mint valami káprázat. Gertrud álmában Billt véli feltalálni, majd meleg barátságban egyesül vele, mig Bill azt álmodta, hogy még mindent jóvá lehet tenni.

Bill kerülni kezdte Gertrudot, amin Gertrud eleget bosszankodott.

Bill a nap legnagyobb részét vadászattal tölté el, csak az étkezés idejekor tért haza. Gertrud olvasta az órákat, mig Billt viszontláthatná — és nap nap után több és több gondot fordított öltözékére.

Véget ért az ebéd, Gertrud utolsó ebédje Lindenheimben. A fekete kávé a teremben itták meg; a lindauiak Sonnenberger urral Wagnerről beszélgettek, Lydia visszavonult és társalkodónőjével a legközelebbi menü-ről tanácskozott. Anna és Mária a zongorához ültek s valami keringőt játszottak Strausztól. Gertrud és Bill a terem egy-egy sarkában állottak és onnan vizsgálták egymást felváltva. Bill komolynak, mig Gertrud nyugtalanak látszott.

Bill egyszerre csak letette kávé-csészéjét, egyenesen Gertrudhoz ment és így szólott:

mely szerint a lopás ideje alatt a templomban volt a khórusban. Így tehát Dömse Magyar Andrászt felmentették. Pap Ferencet azonban egy havi fogházra és 20 frt kártérítésre ítélte a kir. törvényszék, egyrendbeli lopás büntetésben mondván ki bűnösnek. Rostás Antal egyrendbeli lopás vétségének kísérlete címén 8 napi elzárásra és perköltségek megtérítésére ítélte a kir. törvényszék.

§ Csőd elrendelés. Ma ismét egy jőnevű pécsi kereskedő csődbe jutott. Löwy Miksa bejegyzett rőföskereskedő kért önmaga ellen csődöt, a mit a kir. törvényszék el is rendelt. A kir. törvényszék Peitler Imre törvényszéki bírót küldte ki mint csődbiztost, Nemes Vilmos drt mint tömeggondnokot és Rásky Béla dr. ügyvédet, mint a tömeggondnok helyettesét. Bejelentési határidő január 15, felszámolási határidő január 22. Löwy Miksa, kinek Nagyváradon is van üzlete, 42,000 frttal tartozik, aktívája is körülbelül ennyi, azonban nagyobb részt künn levő követelés.

§ Megszűnt csőd. A szegzárdi kir. törvényszék mint csődbíróság közzé teszi, hogy Filip Ignác és fia bonyhádi kereskedő cég ellen 1894. évi május hó 9-én elrendelt csődöt a csődtömeg felosztása folytán megszüntette.

§ Drága pör. Rómában Rospigliosi herceg a minap nagy pört vesztett el Nerni és Velletri községek ellen. 1897-ben a felhőszaadás óriás károkat okozott a két községben s a felelősséget a veszedelemért Rospigliosi hercegre tolták, a ki, bár az erdőtvények tiltják, egy nagy erdőt kiirtott közel a falvakhoz. A községek panaszt tettek a herceg ellen s a bíróság ezeröttszáz lira büntetésre és százötvenezer lira kártérítésre ítélte. A főlebbviteli bíróság a minap megerősítette az ítéletet, csak a büntetést szállította le hétszáz frankra. A perköltséggel és más költséggel együtt a herceg közel kétszáz ezer lirát tartozik fizetni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 5-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Percel Dezső elnök az ülést megnyitván, napirend előtt kijelentette, hogy Barabás Béla beszédében tegnap nem hallotta a következő passzust: „Én azt mondom, hogy sajnálattal kell konstatálnom, hogy éppen azzal az ellenállhatatlan óriás gyermeki szeretettel szemben, melylyel a nemzet királya, fejedelme iránt viseltetik, az apai szívnek jóindulatát és szeretetét nem érezzük soha.“ (Nagy zaj.) Ez elene mond az igazságnak, a közérzetnek s ezért Barabást rendreutasítja.

Percegig tartó viharos zaj követte ezt az elkésett elnöki kijelentést. Az ellenzékéről hangos kiáltások hallatszottak: „Gyalázat! Bécsből parancsoltak rá! Zárt ülést! Zárt ülést kérünk!“

Többen zárt ülést kérő ívet adtak át az elnöknek, ki a zárt ülést elrendeli, mire a karzatokról a hallgatóság kivonul.

A zárt ülésben Komjáthy Béla kijelenti, hogy az elnök túllépte hatáskörét, mert utólagos rendreutasításoknak a házszabály szerint nincsen helye. Az elnök ugylátszik felsőbb utasításra cselekedett s ez ellen a függetlenségi párt tittakozik, mert olyasmit akarnak az elnöki székéből történelmi igazság gyanánt hirdetni, a minek ellentmond a valóság. (Viharos tetszés.) Századokon át mindig úgy akarták tanítani Magyarországon a történel-

met, hogy meggyöngyöljön a nemzeti érzület ereje. Védekezni fogunk a hatalom ilyen túlkapásai ellen. (Viharos tetszés az ellenzéken.)

Percel elnök hivatkozik a gyakorlatra, mely szerint az elnök máskor is reflektált már az előző ülésen mondottakra. Tittakozik ama föltevés ellen, mintha felsőbb utasításra cselekedett volna. Ő a saját meggyőződését követte.

Széll Kálmán maga se hallotta tegnap Barabás beszédének szóban forgó passzusát, pedig jól oda figyelt. Ha hallja, azonnal felszólalt volna.

Polonyi Géza szerint a magyar nemzetet lelke mélyéig hatja át a dinasztikus érzés, de túlzásba nem megyünk. A Reichsrathban sokkal erősebb dolgokat mondanak bántatlanul. A magyar nemzet mindig szemben találja magát a koronával, mint az ischli klauzula, a kvóta, a „hier“ kérdésében. Hát ezt ne lehetne kritizálni s következtetni, hogy sohase éreztük a felség atyai szeretetét? (Viharos tetszés.)

Berzevicy Albert védelmezte ezután az elnök eljárását, Bartha Ödön és Madarász József pedig ellene beszéltek, mire az elnök kimondta, hogy zárt ülés tartásának nincsen helye.

Az ezután következett nyílt ülésen egy kis házszabályvita után megismételték a tegnapi nevszerinti szavazást Széll Kálmánnak a „hier“ kérdésében adott válasza fölött.

A választ 180 szóval 53 ellen tudomásul vették.

Ekkor tértek csak át a kvótajavaslat fölötti tárgyalás folytatására.

Thaly Ferenc nagy hatással beszélt a javaslat ellen, melyet az ország veszedelmének tart.

Több szónok nem is beszélhetett a tárgyhöz, mert Széll Kálmán válaszolt több interpellációra; a többi közt Buzáth Ferencnek a zsidóbevándorlás és az orosz pestis behurcolásáról tett interpellációjára, mit az interpelláló tudomásul vett. Major Ferenc az afrikai háború és a vörös kereszt résztvétele ügyében tett interpellációjára kapott feleletet nem vette tudomásul.

TÁVIRATOK.

— Puskaporos hangulat.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülése olyan kedvvel indult meg, amely sokban emlékeztetett a tavalyi obstrukció napjaira. A folyosón zúgva hangzott föl a tavalyi december leggyakrabban használt szálló igéje: Zárt ülés lesz! Mások jöttek fehér papirossal, hogy aláírásokat gyűjtsenek a zárt ülés kéréséhez. Az emberek találgatták, hogy ugyan lesz e zárt ülés és miért?

Eközben Percel Dezső megérkezett a Házba és rögtön sietett a miniszteri szobába, hol már együtt ültek a kormány összes tagjai. Szárnyra kelt az, hogy a miniszterek Perceltől Barabás Béla rendreutasítását követelik, mert tegnapi beszédében a királyról nem kellő tisztelettel szólott. Erre a függetlenségi párt haragra lobbant s ki lett adva a jelszó: nem engedjük Barabást rendreutasítani! Ez a puszkaporos hangulat szülte aztán a mai parlamenti vihart.

— **Bécsi rendelet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből is megerősítik, hogy az ottani udvari körökben, sőt hallomás szerint legfőbb helyen is rossz néven vették Széll Kálmántól, hogy tegnapi második beszédében csak önmagát

védte és egy szóval sem rőtta meg Barabásnak a király ellen intézett támadását. Ezért Bécsből utasítás ment a miniszterelnöknek, hogy ebben az ügyben tegyen valamit.

— Védekezés a pestis ellen.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A holnap Triesztbe érkező „Berenice“ Lloyd-gőzös fogadására, noha november 24-ike óta a hajón gyanus megbetegedés nem fordult elő, a tengerészeti hatóság a helytartósággal egyetértve széleskörű óvintézkedéseket tesz ugy a legénységre, mint a rakományra nézve.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
ZAUTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

10679. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dardai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vámoser Nándor monostori lakos végrehajtatónak Bosnyák Ivó baranyavari lakos végrehajtást szenvedett elleni 125 frt tőke és jar. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dardai kir. járásbíró-ság területen lévő Baranyavár községben a 846. sz. betétben felvett A. I. 1—7 sorsz. urbéri birtokból Bosnyák Ivónak $\frac{2}{3}$ részére 291 frt, az A. II. 1—3 sorsz. alatti megváltott szőlőből Bosnyák Ivót illető $\frac{2}{3}$ részére 78 frt, 849. betéti A. I. 1—2. sorsz. urbéri birtokra egészben a V. T. 156. § a alapján tehát Bosnyák Adám, Bonác Todoné, Bosnyák Manda, özv. Bosnyák Filóné, Borics Stona hányadára is 200 frt, a 879. betéti A. I. 1—4 sorsz. urbéri birtokra egészben tehát a V. T. 156. §-a alapján Bosnyák Marko, Borics Marko, Horvát Adám tulajdoni hányadára is 200 frt, a 880. betéti A. I. 1—5. sorsz. urbéri birtokból Bosnyák Ivó $\frac{1}{4}$ részére 772 frt, A. † sorsz. 1918. hrsz. megváltott szőlőre egészben tehát Bosnyák Marka és Jaksá hányadára is (a fenti 156. §. alapján) 184 frt, a 881. betéti A. I. 1—2. sorsz. urbéri birtokra egészben tehát a V. T. 156. § a alapján Bosnyák Marko fele részére is 336 frt, a 882. betéti 1198. hrsz. ingatlanra a V. T. 156. § a alapján egészben tehát Bosnyák Marko es Szegetacz Pávoné hányadára is 172 frt becsárban megállapított kikialtási arban elrendelte es hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi február 28 ik napján d. e. 10 órakor Baranyavár községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási aron alul is eladatni loznak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 29 forint 10 krt, 7 frt 80 krt, 20 frt, 20 frt, 77 frt 20 krt, 18 frt 40 krt, 33 frt 60 krt, 17 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi norember hó 6-án.

Székács,
kir. albiró.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. dec. 5.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: 8.07; októberre: — — — Ten-
geri: 4.98. — Rozs: 6.45. — Zab: — — —

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák
hitelrészvény: 377.50. — Magyar hitelrészvény: 380.25
— Államvasut: 334.25.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. december 5. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált = mm. 60.9 (súlyedő).

Hőmérsék = 0. °C

» maximuma: 3.0 °C

» minimuma: 2.5 °C

Párányomás: 0.1 mm.

Relatív nedvesség: 78%

Felhőzet: 10¹ Str. N. W.

Szélirány s erő: 0.

Csapadék 24 órai: 0.

Borús, hideg i. várható.

Dr. Czifra.

Egy ügyes kisasszony
jó kézírással, azonnal föl-
vétetik.

Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Pontos kiszolgálás.

Szervusz barátom, hova oly sietve?

Megyek a

„Zrinyi“-kávéházba,

a hol ma és mindennap a híres budapesti

női tamburás zenekar

diszes hangversenyt tart.

Kitünő kávéházi italok. Valódi hazai Cserta-féle borok.

Friss Szalonsör.

Tulajdonos: **FENNRICH LAJOS.**

Egész éjjel nyitva.

**Hirdetések jutányos áron a ki-
adóhivatalunkban vétetnek föl.**

Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadása 100 kötetben teljesen elkészült

Jókai Mór összes műveinek

Megrendelhető
**a legelőnyösebb
részletfizetések
mellett.**

Nemzeti kiadása

**100 kötet
diszkötésben,
2000 iven, finom papíron
nyolczadrét alakban.
250 forint.**

Az irodalom minden barátja, a nagy költő géniuszának minden tisztelője siessen megszerezni e nemzeti kincsét, hogy az minden magyar ház könyvespolcát ékesen díszítse, ereklje gyanánt szálljon nemzedékről nemzedékre.

A megszerzési módzatok páratlanul előnyösek és lehetővé teszik, hogy mindenki minden anyagi megerőltetés nélkül egy örökbecsű könyvtár birtokába juthasson,

A ki havonként 2 frtot azaz naponként alig 7 krt szán e fenkölt ozéla, az megszerezheti magának ezt a könyvtárt, mely páratlan az egész világirodalomban.

A ki tehát még nincs birtokában ennek az iro-
dalmi ereklyének, az töltse ki a mellékelt megren-
delőlapot, vágja ki és egy levelezőlapra ragasztva
küldje be hozzánk.

RÉVAI TESTVÉREK
Irodalmi Intézet Részvénytársaság
Budapest, Üllői-ut 18.

Irodalombarátok

a kik előfizetőket gyűjteni
készek, nagy jutalomban
részesülnek fáradságukért

Révai Testvérek Irod. Int. Részv.-társaság könyvtárkezelője, Budapeston.
VIII., Üllői-ut 18. escnnel megrendelem

JÓKAI MÓR ÖSSZES MŰVEINEK NEMZETI KIADÁSÁT
100 kötetben, 2000 iven, vázson diszkötésben 250 frtot.

100 kötetben	2000 iven	vázson diszkötésben	250 frtot.
--------------	-----------	---------------------	------------

Minden 50 szemes kiadás után egy további szemet szállítunk. A részletfizetés
30 nem tartása esetén sziveskedjék a cég az esedékes összegét postai megbízás útján,
a postaköltségek behajtása mellett, behajtani. A postai megbízás be nem váltása esetén
a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes má vételén eszékessé válik.

KaM _____
Aláírás és pontos cím.